

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและเด็กปฐมวัย
2. การยอมรับเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
3. ความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย
4. การทดสอบสมมติฐาน
5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและเด็กปฐมวัย

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

จากข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 66.37 มีอายุ 36-40 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 31.86 การศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 77.0 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 มีรายได้ของครอบครัว 25,001 -30,000 บาทจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 71.68 ส่วนใหญ่มีจำนวนบุตรในครอบครัว 2 คน จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 54.42 และลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นบ้านของตนเอง จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 86.28 รายละเอียด ดังในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง	จำนวน (n = 226)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	76	33.63
หญิง	150	66.37
2. อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	5	2.21
26-30 ปี	19	8.41
31-35 ปี	62	27.43
36-40 ปี	72	31.86
41 ปี ขึ้นไป	68	30.09
3. การศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 3	29	12.83
มัธยมศึกษาปีที่ 6 /ปวช./ ปวท.	5	2.21
ปวส./อนุปริญญา	18	7.96
ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	174	77.00
4. อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	46	20.35
พนักงานในองค์กรเอกชน	54	23.89
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	73	32.30
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	37	16.38
รับจ้างทั่วไป	9	3.98
พนักงานอัตราจ้าง	7	3.10

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง	จำนวน (n = 226)	ร้อยละ
5. รายได้ของครอบครัว		
5,000-10,000 บาท	1	0.44
10,001-15,000 บาท	12	5.31
15,001-20,000 บาท	8	3.54
20,001-25,000 บาท	24	10.62
25,001 -30,000 บาท	162	71.68
30,000 บาทขึ้นไป	19	8.41
6. จำนวนบุตรในครอบครัว		
1 คน	63	27.88
2 คน	123	54.42
3 คน	31	13.72
4 คนขึ้นไป	9	3.98
7. ลักษณะที่อยู่อาศัย		
บ้านของตนเอง	195	86.28
บ้านเช่า	19	8.41
อาศัยผู้อื่นอยู่	12	5.31

1.2 ข้อมูลทั่วไปของเด็กปฐมวัย

จากข้อมูลทั่วไปของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 52.70 มีอายุ 6 ปี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 77.00 และศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 3 จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 77.00 รายละเอียด ดังในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของเด็กปฐมวัย

ข้อมูลทั่วไปของเด็กปฐมวัย	จำนวน (n = 226)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	107	47.35
หญิง	119	52.65
2. อายุ		
5 ปี	52	23.00
6 ปี	174	77.00
3. ระดับชั้น		
ชั้นอนุบาล 2	52	23.00
ชั้นอนุบาล 3	174	77.00

2. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับบ่อยครั้ง ค่าเฉลี่ย 2.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .27 โดยอันดับแรก คือ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ค่าเฉลี่ย 2.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .37 รองลงมา คือ ด้านความมีเหตุผล ค่าเฉลี่ย 2.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .28 และด้านความพอประมาณ ค่าเฉลี่ย 2.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .29 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
1. ด้านความพอประมาณ	2.52	.29	บ่อยครั้ง	3
2. ด้านความมีเหตุผล	2.53	.28	บ่อยครั้ง	2
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	2.67	.37	บ่อยครั้ง	1
รวม	2.57	.27	บ่อยครั้ง	

2.1 การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับบ่อยครั้ง ค่าเฉลี่ย 2.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .29 เมื่อพิจารณา รายประเด็น พบว่า อันดับแรก คือ สร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ค่าเฉลี่ย 3.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .59 รองลงมา คือ ครอบครัวมีการสอนในเรื่อง เอื้ออาทรให้กับลูก ค่าเฉลี่ย 3.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .68 ฝึกให้ลูกบอกความต้องการ หรือบอกความรู้สึก อย่างเหมาะสม ถูกกาลเทศะ ค่าเฉลี่ย 3.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .65 ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ มักจะนอนหลับแล้วลืมปิดทีวี ค่าเฉลี่ย 1.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 รายละเอียดดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ

การอบรมเลี้ยงดูด้านความพอประมาณ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
1. ครอบครัวมีการสอนในเรื่อง เอื้ออาทรให้กับลูก	3.40	.68	เป็นประจำ	2
2. ครอบครัวแสดงต้นแบบพฤติกรรมประนีประนอมให้กับลูก	3.23	.62	เป็นประจำ	6
3. ครอบครัวมีการใช้เงินล่วงหน้า (บัตรเครดิต)	2.23	1.18	บางครั้ง บางครั้ง	19
4. รู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาดและรอบคอบ และเกิดความยั่งยืนสูงสุด	2.92	.78	บ่อยครั้ง	9
5. คุณรู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและสอดคล้องต่อความต้องการ	2.80	.82	บ่อยครั้ง	11
6. มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม และ พัฒนาจากภูมิปัญญาชาวบ้านก่อน	2.26	.93	บางครั้ง บางครั้ง	18
7. คุณจะใช้ข้อของใช้ต่อเมื่อของหมดไม่สะสมของ	2.32	.95	บางครั้ง บางครั้ง	17

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การอบรมเลี้ยงดูด้านความพอประมาณ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
8. มีการนำของใช้เก่ามาปรับปรุงใช้ใหม่	2.41	.83	บ่อยครั้ง	15
9. ท่านมักจะอธิบายเหตุผลในการไม่ซื้อของใหม่ให้กับลูก	3.14	.76	บ่อยครั้ง	7
10. ท่านมักชอบไปซื้อของในเทศกาลลดราคาแม้บางครั้งเป็นของที่มีอยู่แล้ว	2.10	.97	บางครั้ง บางครั้ง	22
11. ท่านมักจะนอนหลับแล้วลืมปิดทีวี	1.00	1.08	ไม่ค่อย ได้ปฏิบัติ	28
12. เมื่อกลับถึงบ้าน สิ่งแรกที่ท่านทำมักจะเปิดทีวีเสมอ	1.73	1.17	บางครั้ง บางครั้ง	26
13. ช่วงเปิดเทอมใหม่ท่านจะถือว่าเป็นเทศกาลซื้อชุดนักเรียนใหม่ให้กับลูก	2.09	1.00	บางครั้ง บางครั้ง	23
14. ของในตู้เย็นของคุณมักจะถูกทิ้ง เนื่องจากเสียเพราะกินไม่ทัน	1.77	.96	บางครั้ง บางครั้ง	25
15. การฝึกให้ลูกใช้น้ำ ไฟอย่างประหยัดด้วยการทำเป็นตัวอย่าง	3.11	.79	บ่อยครั้ง	8
16. บ้านคุณจะเปิดไฟเฉพาะห้องที่ใช้งานเท่านั้น	3.27	.79	เป็นประจำ	4
17. ฝึกให้ลูกบอกความต้องการ หรือบอกความรู้สึกอย่างเหมาะสม ถูกกาลเทศะ	3.39	.65	เป็นประจำ	3
18. สร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว	3.55	.59	เป็นประจำ	1
19. เมื่อก้าวเข้าบ้านสิ่งแรกที่ทำบ่อยคือเปิดทีวี	1.50	1.22	ไม่ค่อย ได้ปฏิบัติ	27
20. คุณรับส่งลูกเองในการไปโรงเรียน	3.25	1.05	เป็นประจำ	5
21. คุณให้หนังสือนิทานเป็นของขวัญกับลูกในโอกาสสำคัญ	2.36	1.04	บางครั้ง บางครั้ง	16

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การอบรมเลี้ยงดูด้านความพอประมาณ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
22. คุณพาลูกไปตลาดสดกับคุณเพื่อเลือกซื้อสินค้า	2.57	1.04	บ่อยครั้ง	12
23. ในการไปซื้อสินค้าคุณสอนให้ลูกดูวันหมดอายุของสินค้าในการเลือกซื้อ	2.57	1.23	บ่อยครั้ง	13
24. คุณใช้หลักการซื้อถูกกว่า	2.15	1.05	บางครั้ง บางครั้ง	21
25. ในบ้านมีกิจกรรมการร้องเพลงร่วมกัน	2.47	1.06	บ่อยครั้ง	14
26. คุณพาลูกไปร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	2.00	.95	บางครั้ง บางครั้ง	24
27. คุณจะทำงานเพิ่มเพื่อหารายได้ให้ครอบครัวมากขึ้น	2.16	1.19	บางครั้ง บางครั้ง	20
28. คุณยอมลดค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อซื้อสิ่งจำเป็นให้ลูก	2.87	.94	บ่อยครั้ง	10
รวม	2.52	.29	บ่อยครั้ง	

2.2 การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล โดยภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับบ่อยครั้ง ค่าเฉลี่ย 2.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .28 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า อันดับแรก คือ ยกย่องชมเชยเมื่อลูกทำความดี ค่าเฉลี่ย 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .62 รองลงมา คือ ตอบคำถามลูกเมื่อลูกซักถาม ค่าเฉลี่ย 3.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .70 และฝึกให้ลูกอภัยให้เพื่อนเมื่อทำผิดต่อเขา ค่าเฉลี่ย 3.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .76 ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ครอบครัวมักจะมีการทะเลาะให้ลูกเห็น ค่าเฉลี่ย 1.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .93 รายละเอียดดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว
ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล

การอบรมเลี้ยงดูด้านความมีเหตุผล	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
1. ครอบครัวแสดงพฤติกรรมในการใช้เงินของอย่างมีเหตุผลให้ลูกเห็น	3.25	.68	เป็นประจำ	5
2. ครอบครัวมักจะมีการทะเลาะให้ลูกเห็น	1.01	.93	ไม่ค่อยได้ปฏิบัติ	23
3. ครอบครัวมีการวางแผนการเงินร่วมกันในการใช้เงิน	2.59	.94	บ่อยครั้ง	13
4. ค่าใช้จ่ายของครอบครัวมีลักษณะการใช้และจัดการอย่างฉลาดรอบคอบ	2.90	.77	บ่อยครั้ง	10
5. ท่านเพิ่มรายได้ ไม่ลดรายจ่ายในการดำรงชีวิต	2.10	.83	บางครั้ง	18
6. ให้โอกาสลูกตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง	3.13	.73	บ่อยครั้ง	7
7. ตอบคำถามลูกเมื่อลูกซักถาม	3.55	.70	เป็นประจำ	2
8. การเลือกเสื้อผ้าให้กับลูก คุณเลือกจากตัวคุณที่พิจารณาว่าเหมาะสมกับลูก	3.01	.84	บ่อยครั้ง	9
9. คุณไม่สูบบุหรี่/ดื่มสุรา และเล่นอบายมุข	2.27	1.73	บางครั้ง	17
10. ครอบครัวมักจะพาลูกไปสวนสาธารณะเพื่อออกกำลังกาย	2.40	.93	บางครั้ง	16
11. ยกย่องชมเชยเมื่อลูกทำความดี	3.65	.62	เป็นประจำ	1
12. เมื่อลูกทำของเสียหายคุณมักจะใช้อารมณ์ในการตัดสินใจปัญหา	1.39	.92	ไม่ค่อยได้ปฏิบัติ	20
13. คุณส่งเสริมให้ลูกรักการอ่าน	3.16	.78	บ่อยครั้ง	6
14. มีกิจกรรมวันหยุดร่วมกับครอบครัวของเพื่อนลูกโดยการพาไปฝึกสมาธิ	1.09	1.11	ไม่ค่อยได้ปฏิบัติ	22

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การอบรมเลี้ยงดูด้านความมีเหตุผล	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
15. การลงโทษคุณเี่ยดหลักความยุติธรรมมากกว่าความเข้าใจ	2.47	.91	บ่อยครั้ง	15
16. เมื่อลูกทำผิดคุณจะให้ภัย แต่จะสอนลูกด้วยคำพูด	3.28	.66	เป็นประจำ	4
17. ของเล่นของลูกคุณให้โอกาสลูกเป็นคนเลือกเอง	3.02	.87	บ่อยครั้ง	8
18. อาหารในแต่ละวันที่ลูกรับประทานคุณจะต้องจัดให้ครบตามหลักโภชนาการ	2.69	.82	บ่อยครั้ง	12
19. คุณสอนให้ลูกทำสมาธิ และการกำหนดลมหายใจเข้าออกที่ถูกต้อง	1.60	1.06	ไม่ค่อยได้ปฏิบัติ	19
20. คุณมักจะเป็นคนตัดสินใจให้ลูกในการเลือกซื้อเสื้อผ้าใหม่ให้ลูก	2.78	.93	บ่อยครั้ง	11
21. คุณฝึกให้ลูกอภัยให้เพื่อนเมื่อทำผิดต่อเขา	3.33	.76	เป็นประจำ	3
22. เมื่อลูกถามบ่อย ๆ คุณมักตอบคำถามลูกเพียงให้จบ ๆ โดยไม่สนใจเหตุผล	1.26	.97	ไม่ค่อยได้ปฏิบัติ	21
23. คุณเป็นคนอารมณ์ไม่ค่อยโกรธ	2.48	.93	บ่อยครั้ง	14
รวม	2.53	.28	บ่อยครั้ง	

2.3 การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกัน

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับบ่อยครั้ง ค่าเฉลี่ย 2.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .37 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า อันดับแรก คือ แสดงความซื่อสัตย์ให้ลูกเห็น ค่าเฉลี่ย 3.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .71 รองลงมา คือ เมื่อลูกมีของที่ไม่ใช่ของตนเองกลับมาบ้าน คุณให้ลูกนำไปคืนครูที่โรงเรียนเสมอ ค่าเฉลี่ย 3.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.07 และเปิดโอกาสให้ลูกได้ริเริ่มทดลองหรือพลิกแพลงของเล่นที่ไม่อันตราย ค่าเฉลี่ย 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .77 ตามลำดับ ส่วน

อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมในวันหยุดได้แก่การทำสวนปลูกต้นไม้ ค่าเฉลี่ย 1.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 รายละเอียดดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว
ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกัน

การอบรมเลี้ยงดูด้านการมีภูมิคุ้มกัน	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
1. ครอบครัวแสดงพฤติกรรมถึงการเอื้ออาทรต่อส่วนรวม	3.22	.75	เป็นประจำ	4
2. มีการนำของใช้ที่พัฒนาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น	2.12	.85	บางครั้ง บางครั้ง	12
3. เปิดโอกาสให้ลูกได้ริเริ่มทดลองหรือพลิกแพลงของเล่นที่ไม่อันตราย	3.28	.77	เป็นประจำ	3
4. ฝึกให้ลูกนำขนม/ของเล่นแบ่งปันให้เพื่อน ๆ	3.20	.84	บ่อยครั้ง	5
5. ครอบครัวมีการมอบหมายให้ลูกได้รับผิดชอบ	2.79	.84	บ่อยครั้ง	8
6. เวลาลูกดูทีวีคุณดูร่วมกับลูก	2.92	.85	บ่อยครั้ง	7
7. เมื่อคุณเล่นนิทานให้ลูกฟัง คุณมักเล่นนิทานที่มีสาระส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม	3.05	.94	บ่อยครั้ง	6
8. ท่านมีการแยกขยะก่อนนำไปทิ้ง	2.31	1.00	บางครั้ง บางครั้ง	11
9. กิจกรรมในวันหยุดได้แก่การทำสวนปลูกต้นไม้	1.59	1.08	ไม่ค่อย ได้ปฏิบัติ	15
10. ในวันหยุดท่านมักพาลูกไปทำกิจกรรมทางศาสนา	1.87	1.01	บางครั้ง บางครั้ง	13
11. เมื่อลูกมีของที่ไม่ใช้ของตนเองกลับมาบ้าน คุณให้ลูกนำไปคืนครูที่โรงเรียนเสมอ	3.33	1.07	เป็นประจำ	2
12. คุณยอมให้ลูกละเมิดกฎกติกาของครอบครัว	1.66	.87	บางครั้ง บางครั้ง	14

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การอบรมเลี้ยงดูด้านการมีภูมิคุ้มกัน	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	อันดับที่
13. คุณฝึกให้ลูกทำงานบ้านง่าย ๆ	2.67	.83	บ่อยครั้ง	9
14. คุณแสดงความซื่อสัตย์ให้ลูกเห็น	3.50	.71	เป็นประจำ	1
15. การเลือกโรงเรียนให้ลูกคุณจะไปสร้าง ความคุ้นเคยกับสถานที่ก่อน	2.61	1.10	บ่อยครั้ง	10
รวม	2.67	.37	บ่อยครั้ง	

3. ความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย

ความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .53 โดยอันดับแรก คือ ชุดความสัมพันธ์แบบพหุคูณ ค่าเฉลี่ย 2.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .84 รองลงมา คือ ชุดการจำแนกประเภทแบบพหุคูณ ค่าเฉลี่ย 2.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .83 ชุดการรวมประเภท ค่าเฉลี่ย 1.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 ชุดอนุรักษปริมาตรที่เข้าแทนที่ ค่าเฉลี่ย 1.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.43 ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ชุดการอนุรักษปริมาตรที่ต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 1.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 รายละเอียดดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย

ความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย	\bar{X}	S.D.	ระดับความเป็นจริง	อันดับที่
ชุดที่ 1 การรวมประเภท	1.90	1.09	ปานกลาง	3
ชุดที่ 2 การจำแนกประเภทแบบพหุคูณ	2.67	.83	มาก	2
ชุดที่ 3 ความสัมพันธ์แบบพหุคูณ	2.71	.84	มาก	1
ชุดที่ 4 การอนุรักษปริมาตรที่ต่อเนื่อง	1.20	1.08	น้อย	5
ชุดที่ 5 อนุรักษปริมาตรที่เข้าแทนที่	1.51	1.43	น้อย	4
รวม	1.99	.53	ปานกลาง	

4. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน คือ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหตุและตัวแปรเหตุ และตัวแปรเหตุและตัวแปรผล ปรากฏผลในตารางที่ 4.8 และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ด้านกับความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย ($r = .305, p = .000$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย ($r = .277, p = .000$)

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย ($r = .315, p = .000$)

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย ($r = .223, p = .000$)

สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงกับความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล และด้านการมีภูมิคุ้มกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 รายละเอียดดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหตุกับตัวแปรเหตุและ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหตุและตัวแปรผล (n = 226)

ตัวแปร	ความ พอประมาณ	ความ มีเหตุผล	การมี ภูมิคุ้มกัน	การอบรม เลี้ยงดู ภาพรวม	ความคิด เชิงเหตุผล
ความพอประมาณ	-	r = .668 p = .000	r = .652 p = .000	r = .874 p = .000	r = .277 p = .000
ความมีเหตุผล		-	r = .627 p = .000	r = .857 p = .000	r = .315 p = .000
การมีภูมิคุ้มกัน			-	r = .892 p = .000	r = .223 p = .000
การอบรมเลี้ยงดู ภาพรวม				-	r = .305 p = .000

ตารางที่ 4.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว
ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงกับความคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	r	p
การอบรมเลี้ยงดูด้านความพอประมาณ	.277	.000**
การอบรมเลี้ยงดูด้านความมีเหตุผล	.315	.000**
การอบรมเลี้ยงดูด้านการมีภูมิคุ้มกัน	.223	.000**
การอบรมเลี้ยงดูภาพรวม	.305	.000**

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านความพอประมาณ

1. การรู้จักประหยัดและการเก็บออม ใช้สิ่งของต่าง ๆ ตามความจำเป็น
2. การรู้จักปลูกพืชผักสวนครัว การรู้จักดัดแปลงสิ่งของเหลือใช้
3. สอนให้รู้จักการใช้ของให้เกิดประโยชน์สูงสุด และรักษาของ เก็บของเพื่อให้เกิดการใช้ของนั้นได้นานที่สุด
4. ให้รู้จักนำสิ่งของที่เหลือใช้กลับมารีไซเคิลใหม่ และประหยัดการซื้อสิ่งของที่ไม่จำเป็นต่าง ๆ
5. สอนให้ลูกรู้จักใช้ของที่ยังใช้ได้ ให้ลูกประหยัด รู้จักคำนวณ ให้ลูกดูทีวีรายการที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนอื่น แล้วให้มองย้อนดูตัวเอง เปรียบเทียบอธิบายเหตุผลให้ฟัง บางครั้งจะลดความอยากได้สิ่งที่ไม่จำเป็น และรู้จักเก็บออม
6. สอนให้ลูกรู้จักแบ่งปัน ไม่ใช่หรือมีของเหลือใช้ หรือมีมากแล้วค่อยแบ่งให้ผู้อื่น
7. ใช้จ่ายอย่างประหยัด สินค้าอุปโภค บริโภค ซื้อใช้ตามความต้องการ
8. สอนให้รู้จักพออยู่พอกิน ไม่ทำอะไรที่เกินตัว เช่น การซื้อของไม่จำเป็น หรือการซื้ออาหารที่ดีและมีประโยชน์ ราคาไม่แพงเกินไป
9. พยายามทำอาหารดี ๆ มีประโยชน์ให้ลูกรับประทาน โดยทำและนำไปให้เขาทานตอนเย็นก่อนกลับบ้าน เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการซื้อขนมฟุ่มเฟือยในโรงเรียน แค่นี้ก็จะทำให้ประหยัดและพอเพียงได้
10. สอนให้เด็กรู้จักคุณค่าของของทุกอย่าง ไม่ใช่จ่ายฟุ่มเฟือย โดยเฉพาะการซื้อของเล่น และให้รู้จักการให้โดยนำของที่ไม่ใช้แล้วไปบริจาคให้เด็กที่ขาดแคลน
11. ควรสอนให้ลูกมีเหตุผลในการใช้เงินในทุก ๆ ด้าน และให้ทำงานเป็นความเคยชิน โตขึ้นเขาจะไม่ใช้จ่ายอย่างไร้เหตุผลและรู้จักการวางแผนในการใช้เงินให้สมกับรายได้ของตนเอง เพื่อให้เขามีเงินออมไว้ใช้ยามฉุกเฉิน
12. ควรสอนลูกให้รู้ว่า สิ่งไหนที่ยังใช้ได้หรือเล่นได้ ก็ให้เล่นไปก่อน หรืออาจนำมาดัดแปลงใหม่ก็ได้ เสื้อผ้ายังใช้ได้ก็ควรใส่ไปก่อน หากมันชำรุดหรือคับเกินไปก็ถึงจะไปซื้อใหม่ ขนมหที่ไม่มีประโยชน์ก็ไม่ควรทาน ผักที่เราสามารถปลูกเองได้ก็ไม่ต้องไปซื้อที่ตลาดจะได้ไม่เสียเงินเยอะ

ด้านความมีเหตุผล

1. นิยามความพอเพียงขึ้นอยู่กับแต่ละครอบครัว ขึ้นอยู่กับบริบท ความสนใจ ความถนัด ทุกครอบครัวไม่จำเป็นต้องปลูกต้นไม้ ปลูกพืชกันเอง หากครอบครัวนั้นไม่สามารถทำได้ ไม่มีความถนัด แต่ก็สามารถสร้างความพอเพียงให้กับครอบครัวได้ คือ การดำเนินชีวิตอย่างมีเหตุผลและรู้ตัว
2. เมื่อลูกอยากได้ของเล่นที่มีราคาแพง ถ้าไม่ซื้อให้ ควรอธิบายให้ลูกเข้าใจว่าราคาแพงเกินไป ถ้าเอาเงินไปซื้ออาหารจะทานได้หลายมื้อ
3. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นการอบรมและเลี้ยงดูโดยการให้ความเชื่อใจและไว้วางใจลูก ให้เกียรติลูก แต่จะคอยดูพฤติกรรมหรือการกระทำลูก คอยสังเกต พูดคุย พร้อมคอยชี้แนะ ฟังเหตุผลซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการใช้จ่ายเงินกับกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัว เรื่องของอารมณ์ เป็นต้น
4. ควรใช้เหตุผลและทำตนเป็นตัวอย่างแก่ลูกเพื่อให้เห็นคุณค่าของคน สิ่งของต่าง ๆ รอบตัวปล่อยให้ลูกได้เล่น ได้แสดงออก ให้มีเวลาของตัวเองบ้าง ฝึกให้ลูกมีความอดทน พยายามมุ่งมั่นในสิ่งที่ทำ โดยค่อยเป็นค่อยไป

ด้านการมีภูมิคุ้มกัน

1. สอนให้ลูกรู้จักค่าของเงิน การใช้จ่ายซื้อของเล่น จะให้เฉพาะวันที่สำคัญ เช่น วันเกิด กินข้างนอกบ้านก็เฉพาะวันสำคัญของครอบครัว
2. สอนให้ลูกรู้จักการรักของใช้ ของเล่น ไม่พังง่าย เก็บให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
3. ถ้าอยากให้ลูกมีพฤติกรรมแบบไหน พ่อแม่จะต้องปฏิบัติให้ลูกเห็นเป็นประจำ
4. ให้โอกาสลูกเลือกของเล่นที่ชอบและตกลงร่วมกันว่า เมื่อพ่อแม่ให้แล้ว คือ พอแล้ว อื่นๆ พ่อแม่จะดูซื้อให้ตามสมควร ดูราคาและโอกาส
5. เมื่อลูกอยากได้ของเล่นชิ้นใหม่ ต้องมีการตั้งเงื่อนไขในการทำตามกฎติกาก่อน เมื่อทำได้จึงซื้อของเล่นให้
6. ทำให้เด็กเห็นเป็นตัวอย่างในการใช้ของใช้ในบ้านอย่างประหยัดและคุ้มค่า
7. การสอนให้เด็กรู้จักออมเงิน และรู้จักเลือกซื้อสินค้าที่จำเป็นสำหรับตนเอง โดยให้เด็กเก็บเงินซื้อด้วยตนเอง จะได้รู้คุณค่าของสิ่งของที่ตนเองอยากได้
8. สอนให้รู้จักคิด
9. บอกกับลูกเสมอว่าโรงเรียนที่ไหนก็ดีไปหมด มันขึ้นอยู่กับตัวเราเองไม่ต้องตามคนอื่น เรามีอะไรก็ใช้ไปอย่างนั้น

10. สอนให้รู้จักใช้ทรัพยากรทุกอย่างอย่างเกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การใช้กระดาษรีユส แทนการใช้กระดาษใหม่ เป็นต้น รู้จักเปิด-ปิดไฟและน้ำ เมื่อเลิกใช้ รู้จักการแบ่งปัน รู้จักช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสกว่าอยู่เสมอ และที่สำคัญที่สุด คือ เรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างรู้จักเอาตัวรอด แต่ไม่เบียดเบียนใคร

11. เลี้ยงลูกแบบให้ลูกคิดเอง ทำเอง ตัดสินใจเอง โดยบางครั้งก็อาจถามคุณพ่อ คุณแม่บ้างในส่วนที่ไม่เข้าใจ หรือบางอย่างที่ลูกทำแล้วไม่ถูกต้องก็ควรเสนอแนะลูกเพื่อให้เข้าใจอย่างถูกต้อง

12. สอนให้เด็กรู้จักคุณค่าของสิ่งที่มีอยู่ ตามฐานะ และใช้สิ่งที่มีอยู่นั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งต่อตนเอง และคนรอบข้าง

13. ให้เด็กได้สัมผัสความรักและความรู้สึกอย่างใจจริงและด้วยการกระทำ โดยแสดงออกอย่างไม่เงินอาย เช่น ทำผิดแล้วขอโทษอย่างเป็นเรื่องปกติ ไม่ต้องอายที่จะพูด

14. ควรสอนที่บ้านและโรงเรียนไปในแนวทางเดียวกัน การสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง ครู และนักเรียนมีความสำคัญมาก

ประเด็นอื่น ๆ

1. เสนอให้ภาครัฐ เอกชน สนับสนุน ให้มีสื่อโฆษณาทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ ป้ายโฆษณาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จริยธรรม คุณธรรม ในลักษณะที่เป็นรูปธรรม เข้าใจง่ายให้กับเด็กและผู้ใหญ่อย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งจัดให้มีพื้นที่สาธารณะ สนามเด็กเล่น สถานที่ทำกิจกรรมสำหรับเด็ก เพิ่มมากขึ้นให้อยู่ในรัศมีที่เดินไปได้ โดยการเช่าที่หรือพัฒนาที่รกร้างว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์ เช่น พื้นที่ใต้ทางด่วน

2. ทางสถานศึกษาสามารถช่วยให้เด็ก ๆ มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมได้มากกว่าที่บ้าน เพราะเด็ก ๆ จะเชื่อฟังคุณครูมาก บางทีเชื่อมากกว่าที่บ้าน ซึ่งถ้าทางบ้านปฏิบัติเป็นประจำ และทางโรงเรียนช่วยตอกย้ำอีกแรง ก็จะสามารถปลูกฝังลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่ดีได้

3. ความพอเพียงในบางครั้งก็ได้เพียงพอเสมอไป เพราะเนื่องจากปัจจุบันนี้จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาในชีวิตประจำวันอยู่พอสมควร ซึ่งหากครอบครัวใดสามารถหามาเพื่อให้บุตรหลานได้ใช้ เช่น คอมพิวเตอร์ ก็จะเป็นโอกาสที่ดี แต่ในทางกลับกัน หากบางครอบครัวที่สถานะไม่ดีนักก็คงจะเป็นไปได้ลำบาก เพียงเท่านี้เด็กก็ต่างแล้ว ซึ่งพ่อแม่ทุกคนย่อมอยากมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้กับบุตรหลานของตนเช่นกัน เท่าที่จะสามารถทำได้ เช่นนี้จะถือว่าพอเพียงหรือไม่

4. พยายามให้เหมาะกับภาวะและสถานการณ์ โดยพยายามจะสอน และบอกให้เขารู้ว่า ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันเราควรจะทำอย่างไร อธิบายให้ลูกเข้าใจ

5. แบ่งเงินให้ลูก รู้จักว่า สัดส่วนเท่าไร ควรจะใช้ ควรจะเก็บ และพาฝากเงินที่ธนาคาร และเพิ่มให้อีก ถ้าฝากธนาคาร

6. ควรสอนลูกตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงดีที่สุด ไม่ควรตามใจจนเกินไป และบังคับจนลูกอึดอัดหรือกลัว แต่บางครั้งก็ต้องยืดหยุ่น เพราะ เด็ก 5-6 ปี บางครั้งอยากได้ของตามอารมณ์ หรือตามเพื่อนบ้าง เรื่องเสื้อผ้าเดี๋ยวนี้ถ้าเขาไม่เลือกเองก็ไม่อยากใส่ เพราะฉะนั้นจะไม่ค่อยซื้อตามใจแม่แล้ว ต้องตามใจผู้ใส่ แต่ต้องจำกัดว่า ซื้อครั้งนี้แล้วครั้งต่อไปจะไปอีกกี่เดือนซื้อที ตกลงกันก่อน

7. เนื่องในปัจจุบันสถานะเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความต้องการของเด็กมากกว่าแต่ก่อน ดังนั้น การดูแลเอาใจใส่เด็กต้องใกล้ชิด ให้ใช้หลักเหตุและผล อธิบายให้ชัดเจน ต้องอดทนที่จะต้องอธิบายในสิ่งเดิมซ้ำและซ้ำเล่า ทั้งนี้เพื่อให้เด็กเห็นผลของการกระทำนั้น ๆ ด้วยตัวของเด็กเอง เด็กจึงจะยอมรับด้วยความเต็มใจจริง ๆ

8. ควรมีเวลาให้กับลูกเยอะ ๆ เพราะเด็ก ต้องการให้พ่อแม่เอาใจใส่เขา อ่านนิทานให้ฟัง คอยดูแลเขาเวลาเจ็บป่วย เพราะเวลาป่วย เด็กจะอ่อนมากและต้องการพ่อแม่มากที่สุด การเรียนก็สำคัญ เราควรสอนการบ้านลูกเมื่อเขาไม่เข้าใจ และสอนให้ใช้จ่ายอย่างประหยัด การซื้อชุดนักเรียน เราก็ควรซื้อให้ใช้ได้ 3 ปี เลย และอีก 3 ปี ค่อยซื้อให้ใหม่ การให้เงินค่าขนมไปโรงเรียนก็สำคัญ เราควรดูว่าเด็กชั้นอะไร เราต้องให้เขวันละเท่าไร และเหลือจากค่าขนมให้มาหยอดกระปุกออมสิน เท่านั้นเราก็สอนให้เขาเป็นคนดี และประหยัดได้

9. สอนตามหลักทั่ว ๆ ไป ของผู้เป็นบิดา มารดา ที่มีวิสัยทัศน์ ไม่ใช่ว่าสักว่าแต่จะทำ ๆ เลี้ยง ๆ ให้ข้าว ให้น้ำอย่างเดียว แล้วมันก็โต ไม่ใช่ มนุษย์ต้องต่าง เมื่อเราสร้างเองเกิดมา ก็ต้องส่งให้ถึงฝั่ง ในทางที่ถูกที่ควร

10. คุณธรรมและจริยธรรมจะต้องไปควบคู่กัน การเดินสายกลางตามหลักพระพุทธศาสนา ควรจะแนะนำ ประยุกต์และให้เห็นเป็นตัวอย่างที่ดีอยู่เสมอ ไม่แข่งขันมากจนเกินไป เน้นคุณค่ามากกว่า วัตถุต่าง ๆ เหล่านี้ให้เป็นค่านิยมที่เหมาะสมในนักเรียน

11. พ่อแม่ควรเป็นตัวอย่างให้กับลูก เนื่องจากเด็กจะเห็นและเชื่อในพ่อแม่ เนื่องจากเค้ายังเด็กอยู่ ยังไม่ค่อยตามเพื่อนมาก จะสอนให้ลูกทานอาหารหลัก และนมให้อิ่ม และจะชี้แจงถึงโทษของขนมทั่วไปที่วางขายในท้องตลาดว่ามีโทษมากกว่าคุณ อีกทั้งยังเปลืองเงินและเสียสุขภาพ และเรื่องการศึกษาควรปลูกฝังให้ลูกรักเรียน เพราะเด็กเล็กจะเป็นวัยที่เรียนรู้อะไรได้หลายอย่าง ไม่ต้องเร่งเรียนมาก และการเรียนดนตรี จะทำให้ลูกมีอารมณ์ดีขึ้น ผักปั่นดินเกาหลี เพื่อสร้างสมาธิมากขึ้น เรียนภาษาเพื่อกล้าแสดงออกและไม่กลัวคนแปลกหน้า